

Možnosti a meze postpenitenciární péče

Bc. Jana Matulíková – diplomová práce

Posudek vedoucího práce

Autorka v této diplomové práci navazuje na svou bakalářskou práci, v níž se zabývala osobami ve výkonu trestu odnětí svobody. Zde jen v první kapitole stručně shrnuje svá zjištění a dále se soustřeďuje na situaci osob, které byly propuštěny z výkonu trestu a nemají dostatečné sociální ani ekonomické zázemí k tomu, aby se bez problémů začlenily do společnosti. Ve třetí kapitole proto najdeme kompletní výčet možností pomoci, které mohou tyto osoby využít. Jsou seřazeny podle subjektu, který je nabízí: na prvním místě stát (Probační a mediační služba, sociální kurátoři), dále neziskový sektor a konečně církev. V závěru autorka navrhuje vlastní církevní projekt a zmiňuje se také o nové koncepci vězeňství, která právě na postpenitenciární péči klade velký důraz.

Je třeba ocenit volbu tématu, neboť jde o oblast, která se těší v poslední době zvýšenému zájmu politiků i médií. Z textu je patrné, že se autorka vězeňskou problematikou dlouhodobě zabývá a že má vhléd i do interní problematiky Vězeňské služby ČR. Zároveň se jí podařilo podrobně zmapovat celé spektrum institucí nabízejících postpenitenciární péči – ke každé z nich uvádí obecné popisné informace, práci by ale jistě prospělo, kdyby se pokusila také o vlastní hodnocení a zařazení do širšího společenského kontextu.

Vzhledem ke svému osobnímu zakotvení v Církvi bratrské představuje autorka ve 4. kapitole vlastní návrh projektu, který by byl církví zaštitěn. Jeho podrobný popis najdeme v příloze, tam ovšem působí poněkud neuspořádaně – nejde o vlastní projekt, ale o soupis různých legislativních informací a dotačních předpisů k dané oblasti.

Z formálního hlediska jde o zralý text, stylistika je srozumitelná a čtivá, pravopisné chyby se objevují jen výjimečně. Rušivě působí místy nadbytečné informace, které nesouvisí přímo s tématem (např. na s. 12 výčet všech forem trestu podle trestního zákoníku, na s. 15 výčet úkolů sociálních pracovníků).

V seznamu literatury najdeme 31 tištěných zdrojů a větší množství webových stránek. Autorka se ovšem omezuje jen na české jazykové prostředí – využití anglických či německých zdrojů by bylo jistě vítaným obohacením. Umožnilo by to alespoň letmo srovnat českou realitu se situací v zahraničí, což by mohlo přinést zajímavé inspirace. Jeden takový příklad autorka nabízí v kap. 3.5 (nizozemská organizace Exodus), čerpá ho ovšem z českého zpracování (časopis Sociální práce / Sociálna práca).

K diskusi při obhajobě navrhuji tato témata:

- Proč byla podle Vašeho názoru oblast postpenitenciární péče až donedávna zanedbávána? A co přispělo k současnému oživení zájmu?
- Jaké systémové změny v sociální a trestní politice by podle Vašeho názoru mohly vést ke snížení recidivy?
- V čem vidíte hlavní překážky, které znemožňují realizaci Vašeho projektu nízkoprahového centra?

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení B – velmi dobře.

V Praze dne 6. 6. 2016

Mgr. Michael Martinek, Th.D.